

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

Δύο μυστηριώδεις πελάτες

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 21

Μια νύχτα ο Εδουάρδο Ρίζο είδε να μπαίνουν στην ταβέρνα του οι δύο εκείνοι παράξενοι πελάτες. Κάθισαν σε ένα γωνιακό τραπέζακι.

Πήγε προς το μέρος τους.

- Τι έχεις απόψε; τον ρώτησε ο πελώριος άνδρας.
- Ψάρι τηγανιτό και σούπα από μανιτάρια, τους είπε.

- Φέρε μας μόνο σούπα και κρασί.

Ο Εδουάρδο ένιωθε πολύ μωδιασμένος. Δεν του άρεσαν αυτοί οι δύο τύποι. Δεν μπορούσε όμως και να τους διώξει.

Πήγε στην κουζίνα και πλησιάζοντας την γυναίκα του την Μαρκέλλα, της είπε χαμηλόφωνα:

- Ήρθαν πάλι αυτοί οι δύο παράξενοι τύποι. Βάλε μου δύο σούπες.

- Φαίνεσαι ταραγμένος Εδουάρδο, του είπε η Μαρκέλλα. Έγινε κάτι, τι σου είπαν;

- Τίποτε, είπε αυτός.

Όταν τους πήρε τις δύο σούπες και το κρασί, ο πελώριος άνδρας του είπε με πολύ σοβαρό ύφος:

- Κάτσε λίγο μαζί μας. Θέλουμε να σου μιλήσουμε.
- Δεν μπορώ. Έχω πελάτες να σερβίρω. Είναι η ώρα της δουλειάς.

- Πες κάποιου από την κουζίνα να βγει έξω να σερβίρει τους πελάτες, όση ώρα θα είσαι κοντά μας.

- Να φωνάξω της Μαρκέλλας, της γυναίκας μου, είπε ο Εδουάρδο και προχώρησε προς την κουζίνα.

Πλησιάζοντας την γυναίκα του της είπε πάλι χαμηλόφωνα:

- Βγες έξω για τους πελάτες Μαρκέλλα. Κάτι θέλουν να μου πουν αυτοί οι τύποι και ζήτησαν να καθίσω στο τραπέζι τους.

- Πρόσεχε Εδουάρδο, είπε η Μαρκέλλα και πήγε να βάλει καθαρή ποδιά.

Τον είδε να βγαίνει από την κουζίνα με σκυφτό το κεφάλι.

Κάτι πολύ παράξενο συμβαίνει σκέφθηκε. Η Ματτόνα να μας προστατεύει, ψιθύρισε.

Την άκουσε η Κασσάνδρα και σταυροκοπήθηκε.

- Παναγία μου βοήθα μας.

- Τι τρέχει μάνα; της είπε στα ελληνικά ο Μανουέλ που στην άλλη άκρη της κουζίνας καθάρριζε πατάτες.

- Δεν ξέρω αγόρι μου. Κάτι παράξενοι ξένοι θέλουν να μιλήσουν στον σινιόρ Εδουάρδο, για αυτό και η σινιόρα Μαρκέλλα βγήκε για να σερβίρει τους πελάτες.

Θα πάω και εγώ στα τραπέζια δεν θα την αφήσω μόνη την σινιόρα Μαρκέλλα.

Άλλαξε αμέσως καθαρή ποδιά και βγήκε από την κουζίνα.

.....

Στο μεταξύ ο Εδουάρδο προχώρησε προς το τραπέζι τους.

Τι με θέλουν οι κύριοι; είπε κάπως φοβισμένα και κάθισε δίπλα τους.

Εκείνη την στιγμή έβγαине από την κουζίνα και ο Μανουέλ για να βοηθήσει την σινιόρα Μαρκέλλα στις παραγγελίες των πελατών. Το κέντρο είχε σχεδόν γεμίσει.

Βγαίνοντας έριξε μια γρήγορη ματιά προς το τρα-

πέζι που πήγε και κάθισε ο σινιόρ Εδουάρδο. Αμέσως τον έλουσε κρύος ιδρώτας. Αναγνώρισε αμέσως τον Σάντος, τον σοφέρ του πατέρα της Λίζας και εκείνος ο πελώριος άνδρας που καθόταν απέναντι του, θα ήταν ασφαλώς ο μεγάλος τραπεζίτης Κάρλος Ροντρίγκες.

Κάτι δεν πάει καθόλου καλά σκέφθηκε ο Μανουέλ. Τι θέλει ο πανίσχυρος αυτός άνδρας στην ταβέρνα του σινιόρ Εδουάρδο και μάλιστα ντυμένος όπως οι εργάτες του λιμανιού;

Αν ήθελε τον ίδιο, θα μπορούσε να το πει στον σοφέρ του και να τον μεταφέρει με την βία κοντά του. Δεν είναι για εμένα που ήρθαν απόψε στην ταβέρνα σκέφθηκε. Κάτι άλλο συμβαίνει, πολύ πιο σοβαρό.

Ρωτούσε κατά καιρούς την Λίζα τι σκέπτονται οι γονείς της για αυτόν.

Εκείνη του απαντούσε αόριστα:

- Οι γονείς μου με αγαπάνε πολύ, ιδιαίτερα η μητέρα μου. Ξέρουν ότι σε συνοδεύω με το αυτοκίνητο στην ταβέρνα. Ο Σάντος τα λέει όλα στον πατέρα μου.

Απέναντι από την σχολή ήταν το μεγάλο πάρκο. Όταν τελειωνε το μάθημα, πήγαιναν και οι δύο εκεί και καθόταν στο δικό τους παγκάκι.

Ο Σάντος ο σοφέρ, έμενε όρθιος έξω από το αυτοκίνητο και από απόσταση τους έβλεπε.

Η Λίζα είχε πάντα στην τσάντα της, νόστιμα μπισκότα που τα έφτιαχνε η μαγειρίσσα στο σπίτι.

Έμεναν για λίγο εκεί, μιλούσαν και ύστερα πήγαιναν προς το αυτοκίνητο.

Ο Σάντος δεν ρωτούσε. Ήξερε την διαδρομή. Πρώτα στην ταβέρνα του σινιόρ Εδουάρδο και στην συνέχεια για το σπίτι της Λίζας.

- Ποιο είναι το μεγάλο σου όνειρο; Τον ρώτησε ένα απόγευμα η Λίζα, καθώς κάθονταν στο παγκάκι, βλέποντας τα πελώρια δένδρα του πάρκου. Ο Μανουέλ την κοίταξε τρυφερά και της είπε:

- Να γίνω ένας διάσημος ζωγράφος και να φιτάξω το πορτραίτο σου. Να είναι τόσο καλό που να μοιάζει με το μοντέλο μου και να το ερωτεύονται

όσοι θα το βλέπουν.

Εκείνη τον κοίταξε τρυφερά του έσφιξε το χέρι και τον φίλησε στο μάγουλο λέγοντας:

- Ευχαριστώ αγάπη μου. Το πιστεύω ότι θα γίνεις ένας μεγάλος ζωγράφος. Εξάλλου βλέπεις πόσο ενδιαφέρεται για εσένα ο μπαπρ στην σχολή και επαινεί την εργασία σου.

Μια άλλη φορά του είχε πει:

- Θέλω μια μέρα να σε φέρω σπίτι μου να γνωρίσεις την μητέρα μου.

- Και εγώ το θέλω πολύ, της απάντησε.

Ο Μανουέλ φυσικά ήθελε πολύ να πάει σπίτι της. Όμως ποτέ δεν την ρώτησε για εκείνο το θέμα.

Κουβεντιάζοντας εκείνο το βράδυ με την μάνα του την Κασσάνδρα της είπε:

- Η Λίζα, θέλει να με προσκαλέσει μια μέρα σπίτι της να γνωρίσω την μητέρα της.

- Τι να σου πω παιδί μου. Αυτοί οι πλούσιοι άνθρωποι με τρομάζουν. Εμάς τους φτωχούς μας βλέπουν διαφορετικά. Αν σε καλέσει να πας.

Δεν είχαν περάσει πολλές μέρες από τότε, όταν συνέβηκε το γεγονός της επίσκεψης του πατέρα της με τον Σάντος στην ταβέρνα του σινιόρ Εδουάρδο.

Δεν πιστεύω ότι η επίσκεψη αυτή αφορά εμένα, ξανασκέφθηκε ο Μανουέλ. Γιατί παρουσιάστηκαν στην ταβέρνα σαν φτωχοί εργάτες του λιμανιού. Ο Σάντος χωρίς την μαύρη στολή και το καπέλο και ο πατέρας της ο πλούσιος τραπεζίτης, με εκείνα τα φαρδιά ρούχα, τα ίδια σχεδόν που φορούσε και ο σοφέρ του.

Είναι φανερό ότι δεν ήθελαν να μάθουν ποιοι είναι, ιδιαίτερα ο σινιόρ Εδουάρδο. Διότι για αυτόν ήρθαν.

Όμως ξέρουν πολύ καλά ότι εγώ γνωρίζω τον Σάντος και θα το πω στον σινιόρ Εδουάρδο.

Κάτι πολύ παράξενο θα συμβεί απόψε, συλλογίστηκε και πάλι ο Μανουέλ και προχώρησε στα τραπέζια που κάθονταν οι πελάτες για να πάρει παραγγελίες.